

tragter det som et ganske overordentlig stort Held, at de skulle bo der.

Hvor store og hvor flotte disse Boliger skulle være, er altid noget, der kan være Genstand for en Undersøgelse, men jeg vil dog sige, at jeg finder, at naar en Mand er kommen i en saa fremragende Stilling, at han er bleven Overlæge ved vort første Hospital her i Kjøbenhavn, skylder man ham ogsaa noget Hensyn, og jeg vilde finde det meget uheldigt, hvis man vilde anbringe alle disse Mænd i samme Bygning. Det kan ikke undgaas — det er noget, man kan sige sig selv — at der mellem saadanne Overlæger altid hersker en vis Konkurrence, en vis Jalousi, om man saa maa sige. Der er f. Eks. to Overlæger, hver paa sin kirurgiske Afdeling; de kunne være udmærket gode Venner, men det modsatte kan ogsaa hænde, og der kan være visse Forhold, som bevirke, at man ikke saa godt kan lade dem bo i samme Bygning. At anbringe de Folk, som for det første hele Dagen igennem skulle virke sammen, i samme Bygning, saaledes at de ere nødte til at støde paa hinanden paa alle mulige Punkter, hvor de færdes, finder jeg er uheldigt. Jeg synes derfor, at naar man bygger et Hospital, er det ikke mere end rimeligt, at man, hvis man overhovedet vil forlange, at Overlægerne skulle bo der, giver dem selvstændige Boliger; det er noget, som finder Sted alle Vegne i Verden, hvor man forlanger, at vedkommende Læge skal bo paa Hospitalet. En anden Side af Sagen er, om man vil have, at de alle sammen skulle bo der, om man vil forlange, at disse forskellige Professorer skulle bo der, eller man ikke vil forlange det. Men det har dog ret stor Betydning med Hensyn til Undervisningen, at Professorerne ikke skulle gaa en lang Vej for at komme til deres Hospital, at de saa vidt mulig opholde sig der og ere knyttede dertil.

Der blev gjort nogle Bemærkninger om, hvorvidt det ikke var heldigt ogsaa at slaa Vadskerianstalten og Køkkenanstalten sammen. Det kan godt være, at der kan gøres noget i den Retning, men jeg tror i øvrigt heller ikke, at dette vil være saa overordentlig heldigt. Men den Art Enkeltheder kom jeg for mit Vedkommende med Villie ikke ind paa, fordi der sikkert kan være mange Ting i Lovforslaget, hvor der kan gøres Forandring, men det kan jo komme for i Udvalget. Jeg for mit Vedkommende kan ikke andet end glæde mig over, at der fra alle Sider har været saa megen Velvillie over for denne Sag, og at det fra alle Si-

der er erkendt, at nu burde der gøres noget, at nu gik det ikke an længere at opsætte Sagen, og tillige, at der egentlig fra alle Sider har været en Erkendelse af, at der ikke var andet at gøre end at flytte Hospitalet ud paa den Plads, som er foreslaaet i Lovforslaget. Det er, synes jeg, ganske overordentlig heldigt, at man er kommen saa vidt. Naar man er kommen til det, og naar der hersker Enighed om den Ting, saa er jeg ikke i Tvivl om, at de andre Enkeltheder — hvorvidt Overlægerne skulle have en Stald, og hvorvidt denne Stald skal være en Stald for Cykler, Heste eller Automobiler — ere den Slags Smaating, man nok kommer ud over ved en Udvalgsbehandling. — Jeg vil som sagt udtrykke min Glæde og Tilfredshed med den overordentlig velvillige Modtagelse, som denne Sag har faaet. Jeg tror, at Lægestanden med stor Forventning ser hen til dette Forslags Gennemførelse, og jeg tror, at det vil vække ganske overordentlig Glæde, hvis det virkelig lykkes at faa Forslaget ført igennem i denne Samling, hvad der jo er den allerbedste Udsigt til.

Hørdum: Det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen) henvendte nogle Bemærkninger til mig vedrørende Udvalgets Arbejde i Samlingen for to Aar siden. Disse Bemærkninger bero paa, at det ærede Medlem har overhørt, at jeg fremhævede i mine Udtalelser, at Udvalget havde arbejdet godt og tilvejebragt mange Oplysninger, som ville være til stor Fordel for det kommende Udvalg. Jeg har ikke i fjerneste Maade forklejnet Udvalgets Interesse for Sagen.

Det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) udtalte, at jeg havde forlangt, at der skulde gives Plads paa Fødselsstiftelsen for saa mange, som ønske Plads der. Det har jeg ikke udtalt, og det har heller aldrig været min Tanke. Kravene i den Retning her i Kjøbenhavn kunne f. Eks. blive saa overvældende, saa det vilde være aldeles umuligt at efterkomme dem. Min Tanke har været denne, at de, der komme til Stiftelsen, de, der ere indskrevne til at skulle bo under deres Fødsler der, skulle have en ordentlig og menneskelig Behandling, saaledes at forstaa, at deres Transport foregik paa en anden Maade end nu. Min Hensigt var at udtale, om det ikke kunde ordnes saaledes, at de bleve transporterede frem og tilbage i Hospitalets Vogne, saadan som de syge almindeligt blive. Jeg har ikke ment, at det skulde